

Володимир Кирилович Винниченко

26 липня 1880р. - 06 березня 1951р.

- **«Серед млявої тонко-аристократичної та малосилої або ординарно шаблонової та безталанної генерації сучасних українських письменників, — писав Франко в рецензії на збірку оповідань Винниченка „Краса і сила“ (1906), — раптом виринуло щось дуже, рішуче, мускулисте і повне темпераменту, щось таке, що не лізе в кишеню за словом, а сипле його потоками, що не сіє крізь сито, а валить валом як саме життя, всуміш, українське, московське, калічене й чисте, як срібло, що не знає меж своїй обсервації і границь своїй пластичній творчості.**
- **І відкіля ти взявся у нас такий? — хочеться по кождім оповіданню запитати Винниченка».**

- **Батько його Кирило Васильович Винниченко, замолоду селянин-наймит, переїхав із села до Єлисаветграду й одружився з удовою Євдокією Павленко, народженою Линник. Від першого шлюбу мати Винниченка мала троє дітей: Андрія, Марію й Василя. Від шлюбу з Кирилом Винниченком народився лише Володимир.**

- У народній школі Володимир звернув на себе увагу своїми здібностями, і через те вчителька переконала батьків, щоб продовжили освіту дитини. Незважаючи на тяжке матеріальне становище родини, по закінченні школи Володимира віддано до Єлисаветградської гімназії.

- **Гімназійне начальство, учителі, а за ними й учні зустріли малого українця насмішками. Його українська вимова, бідна одежа та інші ознаки пролетарського походження викликали ворожість в учнів гімназії. Таке ставлення вперше викликало у малого Володимира свідомість того, що на світі не всі люди рівні, що світ поділений на бідних і багатих.**

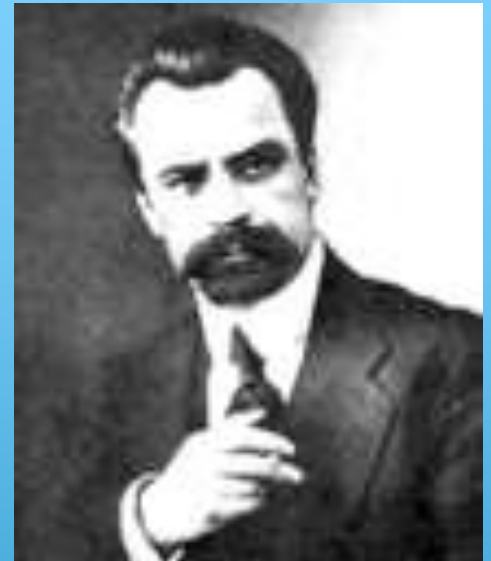

- **Усвідомлення свого становища не пригнітило малого, але викликало в нього протест та дієву реакцію: бійки з учнями, розбивання шибок у вчителів. Протести проти соціальної та національної нерівності заклали основи його революційності на все життя. У старших класах гімназії він взяв участь у революційній організації, написав революційну поему, за яку одержав тиждень «карцеру», а згодом його виключили з гімназії.**

- Але на лютий 1917 р. Володимир Кирилович — не тільки популярний письменник, кумир молоді, але ще й найвідоміший в Україні політик! А тому зовсім не випадково він стає спочатку заступником голови Центральної Ради, офіційно визнаного парламенту України, а потім його обирають головою Генерального Секретаріату УНР. Тобто в новій історії України Володимир Винниченко стає першим Прем'єр-міністром!

- **За два місяці до еміграції він записав у «Щоденнику»:
«Нехай український обиватель говорить і думає, що йому хочеться, я їду за кордон, обтрую з себе всякий порошок політики, обгороджуюсь книжками й поринаю в своє справжнє, єдине діло — літературу... Тут у соціалістичній совєтській Росії я ховаю свою 18-літню соціалістичну політичну діяльність. Я їду як письменник, а як політик я всією душею хочу померти».**

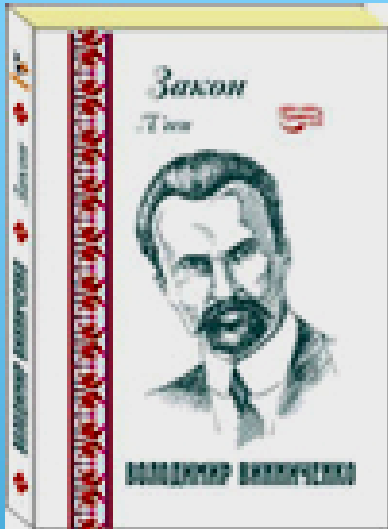

- Під час німецької окупації Франції Володимира Кириловича було кинуту до концтабору за відмову співробітництва з нацистами.
- По закінченні війни він закликав до загального роззброєння та мирного співіснування народів світу.

- Так і помер він на чужині 6 березня 1951 року на власній садибі біля містечка Мужен департаменту Приморські Альпи у Франції.
- Там мав "клапоть" землі, хату - свій "закуток", в якому з 1934 року разом із дружиною Розалією без необхідних матеріальних достатків проживав останні важкі роки.

- Літературний шлях В.Винниченка тривав майже півстоліття. Його перше оповідання “Сила і краса” (пізніше “Краса і сила”) було надруковано в 1902 році. А взагалі їх було написано більше сотні. В цьому жанрі він досягнув чи не найбільшого успіху. В доробку письменника є і півтора десятка романів, які мали величезний успіх у читачів на терені Радянської України.

- Творчість Винниченка розпадається на два періоди: перший охоплює більшу частину його творів «малої форми» (нарисы, оповідання), написаних із 1902 р. до наступу реакції після революції 1905 р.

- До другого періоду відносяться оповідання, п'єси і романи, які з'явилися після революції 1905 року.

- **Малярська спадщина митця, зібрана нині в Україні, порівняно невелика – 100 картин і чотири альбоми з акварелями і рисунками тушшю, олівцем, вугіллям. Хронологічні межі – 1925–1939 роки. За життя автора його твори експонувалися на виставках у Львові, де одержали високу оцінку відомих мистецтвознавців і художників. Його багаторічний друг високопрофесійний художник Микола Глущенко відзначив, що, “не маючи високого професійного знання, Винниченко ще з перших своїх малярських кроків дивувався своїми досягненнями”.**

Ювілейна монета,

- присвячена 125-річчю від дня народження громадського і політичного діяча, письменника Володимира Винниченка. Володимир Кирилович - одна з ключових постатей української історії й культури перших десятиліть ХХ століття.